

בש"פ 5320/17 - אריאל ברק בנטו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5320/17

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערער: אריאל ברק בנטו

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת כב' הרשמת ל' בנמלך בבש"פ
5320/17 שניתנה ביום 19.6.2017

בשם המערער: עו"ד גוסטבו גרפונקל

פסק-דין
*

ערעור על החלטת כב' הרשמת ל' בנמלך בבש"פ 5320/17, בגדרה דחתה הרשמת את בקשת המערערים למתן ארכה להגשת עתירה לדיון נוסף, בקשה אשר הוגשה באיחור של 13 ימים.

1. הרשמת קבעה כי בהתחשב בגישה המצמצמת והקפדנית ביחס למתן ארכה להגשת עתירה לדיון נוסף ונסיבות העניין בכללותן, אין מקום למתן ארכה. נקבע כי המערער לא הגיש את העתירה במועד לא בשל אי-ידיעתו על מתן פסק הדין, אלא בשל כך שסבר בטעות כי מניין הימים להגשת העתירה מתחיל במועד המצאת פסק הדין לידיו. גם פטירתו המצערת של אביו של בא-כוח המערער בסמוך לאחר מתן פסק הדין אינה נותנת הסבר לעיתוי הגשת הבקשה, שכן בא-כוח המערער ציין כי שב לעבודתו חמישה ימים לפני שהמועד להגשת העתירה חלף. כן קבעה הרשמת כי יש ליתן משקל של ממש לסיכויי הנחזים הנמוכים של ההליך, ולאופיין של הטענות שהן טענות "ערעוריות" באופיין שאינן מצדיקות על פניהן קיומו של דיון נוסף.

עמוד 1

2. לטענת המערער החלטת הרשמת "מתעלמת מהמציאות במדינת ישראל" ומגלה חוסר התחשבות. כמו כן נטען כי התקיימו נסיבות המצדיקות מתן הארכה וכי טעתה הרשמת בקבעה כי סיכויי הערעור אינם תומכים בבקשה. עוד נטען כי העתירה לדיון נוסף הוגשה בסופו של יום באיחור "קצר מאוד".

3. דין הערעור להידחות. הלכה היא כי מניין הימים להגשת עתירה לדיון נוסף מתחיל ביום מתן פסק הדין, ולא ביום המצאתו (בש"א 8010/14 פלג נ' פבריקנט את סלנט גרופ בע"מ (18.1.2015); בש"א 7155/06 בן יונה נ' עו"ד יניב אינסל (3.10.2006)). טענות המערער כי התקיימו נסיבות מיוחדות אשר הצדיקו הארכת מועד מבוססות על נימוקים שאינם ממך העניין. המערער לא הניח כל תשתית המוכיחה את טענתו כי פסק הדין הגיע לידי רק ביום 15.3.2017 (וכפי שציינה הרשמת גם לא תמכה בתצהיר). טענת בא-כוח המערער כי פסק הדין לא הגיע לידי של המערער, אסיר המרצה את עונשו בבית הסוהר, נותרה סתומה ולא הובהרה עד תום. זאת ועוד, המערער העלה טענות כלליות שונות שאינן מגלות כל עילה. בין היתר טען כי הרשמת גילתה חוסר התחשבות מצדה כלפי המערער, כי "ימים ימימה מועדים חלים מיום ההמצאה" וכי החלטת הרשמת אינה מתחשבת בשאלה "האם באותו היום מערכת האינטרנט אצל עורך הדין הייתה תקינה".

4. לא הובהר גם מדוע נסיבות אישיות שונות, כמו גם העובדה שנדרשו לבא-כוח המערער מספר ימים לצורך יצירת קשר עם אמו של המערער מנעו ממנו להגיש לכל הפחות בקשה להארכת מועד להגשת העתירה, במועדה. כפי שציינה הרשמת, בהתחשב בפרק הזמן הקצר הנתון להגשת עתירה לדיון נוסף (15 ימים בלבד), משהוגשו העתירה והבקשה באיחור של 13 ימים, לא ניתן כלל לקבל את הטענה כי מדובר באיחור "קל" או "קצר מאוד".

5. לא נפל פגם כלשהו בהחלטת הרשמת כי סיכויי הערעור אינם תומכים בבקשת המערער, בהינתן העובדה שבית משפט זה קבע (בהכרעת הדין שניתנה במותב תלתא) כי הערעור - עליו הוגשה העתירה לדיון נוסף - נסוב בחלקו העיקרי על קביעות מהימנות וממצאי עובדה של בית המשפט המחוזי.

לאור האמור לעיל, הערעור נדחה.

ניתן היום, ט"ז בתמוז התשע"ז (10.7.2017).

ש ו פ ט